

Regjeringen til at fremkomme med et Lovforslag derom, ikke i denne Samling naturligvis, men i en kommende. Det vilde nok ogsaa i een Henseende være ulige heldigere, om et saadant Lovforslag først kommer i en følgende Samling istedetfor i denne, da et nyt Valg til Folkethinget jo nu staar lige for Døren. Det vilde være uheldigt at faae en Forandring i Valgkredsene nu lige forud for et nyt Valg; naar det derimod sker enten i den første eller anden Samling af en Valgperiode, saa at Bælgerne kunne faae Tid til at sundesig paa, hvor de skulle henhøre i Fremtiden, saa vilde der ikke være nogen Fare derved. Jeg deler i den Henseende Anskuelse med det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein), som ved første Behandling udtalte, i Modsetning til hvad der blev gjort gjældende fra andre Sider, at det i og for sig ikke kunde være til Skade, om der skete en Forandring i Valgkredsene, saa at Bælgerne fik at vide, at de skulde høre et andet Sted hen og ikke skulde betragte det som noget rigtig Grundmuret, eller at de nu en Gang for alle vare ligesom stavnsbundne til en vis afluttet Kreds. Jeg tror tværtimod, at det vilde bidrage til, at der ved saadanne Leiligheder kom mere Liv i Befolkningen med Hensyn til Bælgerne, hvilket jo til enhver Tid er meget ønskeligt. Det er saaledes med beraad Hu og i fuld Overensstemmelse med min hele Tankegang, at jeg har stillet dette Forslag til det ærede Thing til Afstemning, baade indeholdende Vnsket om en Forandring i Valgkredsene og en Opfordring til Regjeringen om at komme med et Forslag i den Retning. Jeg har tillige antaget, at dette Vnske deles af et overveiende Flertal her i Thinget, hvilket jeg endnu tror, indtil jeg ved Afstemning maa blive overbevist om det Modsatte.

Judenrigsministeren: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg ikke opholde Thinget overmaade længe, men kun udtale, at mit Standpunkt i denne Sag er omtrent det samme, som det ærede Mindretal i Udvalget har indtaget. Det er en Selvfølge, at jeg og Regjeringen anse det for Noget, der ligefrem følger af Grundlovens Ord og Tanke,

at saadanne Tilstande som de, der nu ere tilfede, ikke kunne forliges med Grundloven, og dersom jeg skulde nærmere udtale mig derom, da vilde jeg sige, at den hele Argumentation, som det ærede Flertal har brugt, forekommer mig med nok saa stor Styrke at kunne gøres gjældende mod den Tanke, som det har givet Udtryk i Motiveringen af sit Forslag. Jeg skjønner nemlig ikke rettere, end at man meget vel kan forklare de Omstændigheder, som det ærede Udvalgflertal har benyttet til Forsvar for sin Mening, saaledes, at de tværtimod maa siges at vidne om, at man haade i Rigsforsamlingen og i den senere Lovgivning har holdt fast ved den Tanke, at Grundlovens § 32 giver en Regel, der skulde være den afgjørende ved Spørgsmaalet om Antallet af Folkethingets Medlemmer. Det maa nemlig ikke overses, at man, hver Gang disse Spørgsmaal have ligget for, er gaaet den Vej, ad hvilken jeg naturligvis ogsaa erkjender, at man kan gaa, nemlig at forandre Grundloven. Det skete i Rigsforsamlingen, der forandrede 12,000 til 14,000, og det skete i 1866, da man forandrede 14,000 til 16,000 og derved bragte den Overensstemmelse tilfede mellem Grundlovens Bud og den bestaaende Tilstand, som man fandt med Nødvendighed krævedes af Grundloven. Jeg skal, som sagt, ikke opholde Thinget længe, men kan i det Hele henholde mig til, hvad den ærede Ordfører for Mindretallet, det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein), har udtalt, og min Konklusion deraf maa være den, at jeg for mit Vedkommende ikke paa nogen Maade kan erkjende den Motivering for rigtig, hvormed Flertallet ledsager sin Dagsorden, hvormod jeg selvfølgelig, dersom det havde ligget for saaledes paa et tidligere Stadium, ikke skulde have vægret mig ved — i Særdeleshed da jeg ikke kan glæde mig ved nogen stor Tilslutning til Forslaget, som det foreligger fra Regjeringens Side — at have forsøgt en anden Ordning og navnlig da den, der har været omtalt her, og som er Gjenstand for den Dagsorden, der foreligger fra det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Povlsen). Jeg skulde ikke have vægret mig ved at forsøge paa at fyldestgøre Grundlovens